

28 november 2025

Reisverslag North Atlantic Odyssey 2025: een onvergetelijk avontuur

Auteur: Jonas De Bosschere

Over de reis

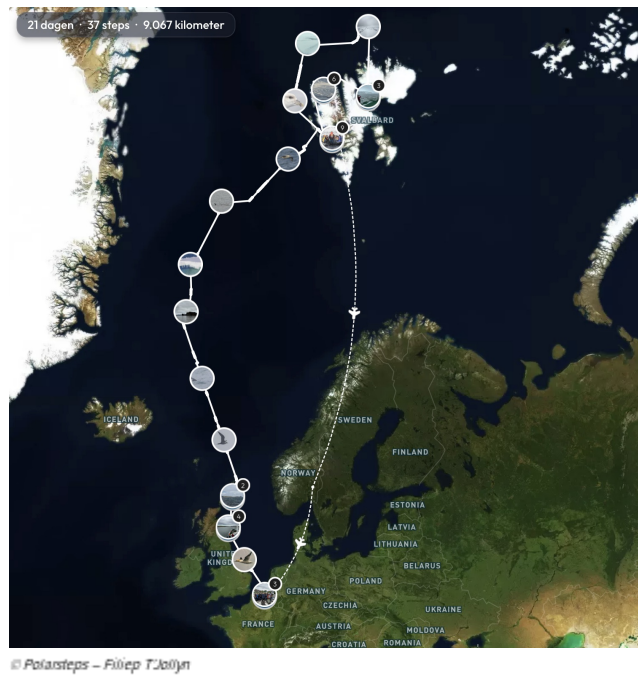
Reis	De North Atlantic Odyssey: vaar mee op zee, vanuit Vlissingen naar Schotland, via Jan Mayen en het pakijs tot Spitsbergen
Wanneer	23 mei - 12 juni 2025
Aantal reizigers	47

Waarnemingen

- ✓ Jan-van-gent
- ✓ Drieteenmeeuw
- ✓ Blauwe reiger
- ✓ Papegaaiduiker
- ✓ Dwergstern
- ✓ Ivoormeeuw
- ✓ IJsbeer
- ✓ Beloega
- ✓ ...

In mei 2025 vertrokken een aantal avonturiers met STARLING op [North Atlantic Odyssey](#). Filiep T'Jollyn is daar een van en schreef een verslag via [Polarsteps](#). Hieronder kan je het lezen, vertaald naar het Nederlands.

Dag 1

Gent

Eindelijk is de dag aangebroken! Als kleine opgewonden kindjes op schoolreis verzamelden we aan station Dampoort om opgepikt te worden door de bus naar Vlissingen. Longyearbyen, here we come!

Vlissingen

De Plancius! Zo fijn om je terug te zien! De vierde keer dat je me meeneemt op avontuur. De vertrouwde geur van de hutten maakte me emotioneel 😊. De verplichte veiligheidsoefening en weg zijn we! Eén triestig detail: die knappe bootsman stond te zwaaien... vanaf een ander schip 😞.

© Filip Tjallyn

Dag 2

Noordzee

Niet veel wind, maar wel behoorlijk wat deining, zowel vannacht als vandaag. Veel mensen werden zeeziek en ik voelde me zelf ook niet 100%. Ik heb bijna niet geslapen door het bewegen van het schip.

Om meer deining te vermijden bleven we dicht bij de kust, maar dat zorgde ook voor minder waarnemingen van vogels en zeezoogdieren. Toch hadden we nog mooie momenten met noordse stormvogels, jan-van-genten, zeekoeten en drieteenmeeuwen, die vaste metgezellen van ons schip werden.

Een grappige waarneming waren twee jonge blauwe reigers die probeerden op ons schip te landen om wat uit te rusten, maar toch weer verder vlogen omdat het te druk was. Andere leuke soorten waren een paar noordse pijlstormvogels, roodkeelduikers, parelduikers, alken en bruinvissen.

Nu vroeg in bed om morgen weer helemaal fit te zijn.

© Filip Tjallyn

Dag 3

Aberdeen

Welcome to Aberdeen! Vanmorgen kwamen we aan in Aberdeen en werden we verwelkomd door tuimelaars, eiders, een kleine burgemeester en een traditionele Schotse doedelzakspeler. Jammer dat er niet genoeg wind stond om te zien wat er onder die kilt zat 😊.

Toen we van boord gingen, speelde hij een Schots deuntje dat we natuurlijk moesten belonen met een dansje.

Bullers of Buchan

Eerste stop van de dag waren deze fantastische vogelkliffen. Ze zaten stampvol zeevogels midden in het broedseizoen. Overal riepen luidruchtige drieteenmeeuwen hun eigen – Engelstalige – naam (kittiwake -> kitte-wa-aaake). zeekoeten en alken vlogen af en aan met snavels vol vis. De geur van guano werd door de harde wind recht onze neus in geblazen.

De pareltjes op deze rotsen waren natuurlijk de papegaaiduikers. Je kunt gewoon niet stoppen met naar hen te kijken. God moet in heel goede doen geweest zijn toen Hij hen maakte.

Newburgh

Volgende stop was dit strandreservaat. Normaal gezien vol grijze zeehonden, maar nu waren er maar drie aanwezig.

We kregen wel een fantastisch sternenspektakel met dwergsterns en grote sterns die recht voor onze camera's zaten te vissen. Op de achtergrond lag het strand vol eiders... volgens mij op dezelfde dag gemaakt als de papegaaiduiker.

Aberdeen City

Laatste stop: een bezoek aan een mooie, kleine visserswijk in Aberdeen, Fittie genoemd. Er vlak naast kregen we een show van de lokale tuimelaars in de riviermonding.

Nu zijn we weer op weg naar de Shetlands. Een stormfront ligt op ons te wachten. De pleisters zijn geplakt, de kotszakjes strategisch geplaatst... fingers crossed hoe we de nacht doorkomen 😊😊.

© Filip T.Jollyn

Dag 4

Fair Isle

De storm van afgelopen nacht was niet zo erg als verwacht en iedereen werd in goede staat wakker. Toch was de zee te ruw om op Fair Isle te landen. We passeerden Fair Isle langs de westkant en genoten van alle zeevogels rond de boot.

Op naar plan B: een landing op Noss, een ander, beschutter eiland van de Shetlands met een mooie zeevogelkolonie.

Noss Island

Helaas pindakaas! De wind is opnieuw te sterk om te landen 🙄🙄. Plan C: met het schip langs de vogelkliffen varen.

Wat een spektakel! Duizenden jan-van-genten, zeekoeten, alken, papegaaiduikers en drieteenmeeuwen vlogen tussen de kliffen en de zee heen en weer om te gaan vissen. We zagen de jan-van-genten gras en zeewier verzamelen voor hun nest. grote jagers patrouilleerden langs de kliffen om eten van andere vogels te stelen. Wat een geweldige waarnemingen!

Nu zetten we koers naar Jan Mayen. Nog twee zeedagen te gaan. Na het avondeten werden we nog getraakteerd op waarnemingen van stormvogeltjes. Ongelooflijk hoe zulke kleine vogeltjes hun leven doorbrengen tussen zulke enorme golven!

En nu naar bed, want er is veel deining voorspeld.

© Filip T. Jolijn

Dag 5

Eerste zeedag op weg naar Jan Mayen

We werden wakker op een zeer onrustige zee met veel deining en wind. Slechts enkelen van ons hadden behoorlijk geslapen. Dit zijn geen goede omstandigheden om zeezoogdieren te observeren. Op een enkele vin na hebben we niets gezien.

Gelukkig kunnen we altijd rekenen op de vogels. De jagers zorgden de hele dag voor een fantastische show, met tientallen kleinste jagers, die daarmee vogel van de dag werden. Een paar prachtige middelste jagers eindigden op een welverdiende tweede plaats.

Een regenwulp, een bontbekplevier en een watersnip kwamen op bezoek op zoek naar een rustplek midden op zee, maar alle drie besloten toch hun trek verder te zetten, naar wie weet waar.

Zo'n wat rustigere dag gaf me tijd om twee interessante lezingen te volgen: één over orka's en één over het determineren van zeezoogdieren.

's Avonds kregen we opnieuw slecht nieuws: na Fair Isle en Noss mogen we nu ook niet op Jan Mayen landen, door de militaire autoriteiten. Hoogstwaarschijnlijk door de verhoogde militaire spanningen van het afgelopen jaar. Het was erg stil op de boot na deze aankondiging ☹️.

© Filip T. Jolijn

Dag 6

Noorse Zee

Good morning Plancius! Ik was vanmorgen te vroeg wakker en besloot naar buiten te gaan, het was toch al licht. Behalve wat noordse stormvogels en veel wind en regen was er niets te zien.

We gingen terug naar binnen voor wat warmte en een kop thee, toen er ineens geroepen werd: "vin!!", gevolgd door "orka!!!". Slechts zes mensen waren wakker. De rest werd via de intercom uit bed gealarmeerd.

Wat een show kregen we! Ze vertraagden het schip en voeren cirkels rond deze fantastische dieren. Een twintigtal orka's werd gezien.

De rest van de dag voeren we verder in de richting van Jan Mayen. We hadden mooie waarnemingen van gewone vinvissen en bultruggen. Een paar geluksvogels kregen zelfs een glimp van een butskop te zien.

© Filip T. J. J. J.

Dag 7

Jan Mayen

Om 5 uur wakker geworden, vol verwachting. Op dek zagen we het eiland Jan Mayen recht voor ons. Meteen twee groepen butskoppen. Wat een begin van de dag!

Hoe dicht we bij Jan Mayen kwamen, hoe meer zeevogels we konden bewonderen. En toen waren ze daar, de schatjes van Jan Mayen: kleine alken. Als spreeuwen vlogen ze van hun broedplekken naar zee en terug. Soms hoorden we ze luid lachen.

Heel veel kortbekzeekoeten, noordse stormvogels, papegaaiduikers... gaven een geweldige show. De vogel van de dag was, zoals zo vaak, eigenlijk weer een zoogdier: een dwergvinvis kwam ons bezoeken en liet zich van dichtbij bekijken.

We vergaten bijna dat we niet mochten landen op Jan Mayen. Opvallend was dat heel wat noordse stormvogels rare, fel oranje vlekken op hun veren hadden. Die worden veroorzaakt door conflicten tussen stormvogels, waarbij ze op elkaar braken ter verdediging. Die oranje kleur komt van hun voedsel: krill.

En nu: op naar het pakij's!

© Filip T. J. J. J.

Dag 8

Groenlandzee

We stonden weer vroeg op en eindigden in de koffiehoeck, wachtend tot de mist zou optrekken. We zijn nu zó dichtbij het pakij's ☐.

Plots trok de mist open en lag het magische landschap van het pakij's voor ons. Beetje bij beetje voeren we dichterbij tot ons schip het ijs in ging. Duizend tinten blauw, grijs en wit. Het geluid van brekend ijs. Een serene stilte viel over ons allemaal.

De typische gespecialiseerde dieren die in deze barre omgeving leven, waren overal om ons heen. zwarte zeekoeten, kleine alken, drieteenmeeuwen en noordse stormvogels foerageerden tussen de ijsschotsen. klapmutsen en zadelrobber lagen op het ijs te

genieten van de zon die voorzichtig door de donkere wolken brak.

Opeens hoorden we rond het schip het fluitje van een voetbalscheidsrechter. Daar was hij dan: een van de meest mythische meeuwen ter wereld, de ivoormeeuw. Wat een schoonheid! We zagen ook steeds meer grote burgemeesters.

In de namiddag besloten we het schip te draaien en andere plekken te proberen, omdat we de twee doelsoorten van het pakijs nog niet gevonden hadden. Perfect moment om te gehoorzamen aan Moeder Natuur die riep. Foute keuze. Enkele minuten later klonk het via de intercom: "groenlandse walvissen!!!".

Snel afvegen en weer naar buiten. Wat een show kregen we! Een paar van deze mysterieuze dieren lagen in het pakijs als olifanten aan het oppervlak. Wanneer ze een diepe duik namen, sloegen ze met hun staart en veroorzaakten een golf van camerageklik.

"Euh, zien jullie die ijsbeer daar ook?" vroeg Koen op heel rustige toon. 'Wat??!!'

We waren allemaal zo afgeleid door de walvissen dat dat kleine botergele stipje op het ijs bijna aan onze aandacht ontsnapt was. Het schip werd langzaam in de richting van de ijsbeer gemanoeuvreerd. Wat een uitzicht kregen we!

In het begin lag hij in volle overgave van zijn namiddagsiësta te genieten, een beetje zoals Sid in Ice Age. Daarna stond hij op toen hij ons rook. Hij liet een nummer twee achter en poseerde vervolgens in allerlei houdingen voor onze camera's.

Zoals typisch werd hij vergezeld door enkele ivoormeeuwen die profiteerden van de restjes van zijn lunch. Op de volgende ijsplaat lag een bebloed karkas van een zeehond. Toen de beer genoeg van ons had, zwom hij naar verder weg gelegen ijs om zijn siësta voort te zetten.

Een andere gekke waarneming was een trekkende sneeuwgorz die rond het schip vloog en op het ijs landde. Dat zo'n klein vogeltje deze extreme omstandigheden overleeft, is gewoon geweldig.

Wat een fantastische dag hadden we! Lucky bastards, dat is wat we zijn!

© Filip T. J. J. J.

Dag 9

Groenlandzee

Vroeg in de ochtend, vóór we opnieuw het pakijs in gingen, begonnen we de dag met geweldige waarnemingen van tientallen butskoppen. Dit werkt beter dan koffie om je dag te starten!

Zodra we het ijs bereikten, gaven enkele groenlandse walvissen een mooie show. De rest van de dag voeren we door het ijs op zoek naar ijsberen, groenlandse walvissen en wie weet wat nog meer, maar deze keer hadden we minder geluk.

We konden wel genieten van de ongelooflijke landschappen en de 'gewone' bewoners zoals klapmutsen, zadelrobben, zwarte zeekoeten, kortbekzeekoeten, kleine alken, drieteenmeeuwen en noordse stormvogels (waarvan veel donkere vormen die enkel ver in het noorden voorkomen).

Om het ijs nog intenser te ervaren, deden we een zodiaccruise tussen de ijsschotsen. Terug aan boord genoten we van een BBQ op het achterdek, gevolgd door een klein poolfeestje. Ice, ice, baby!

© Filip T. J. J. J.

Dag 10

Oversteek tussen het pakijs en Spitsbergen

Vandaag was een oversteekdag tussen het pakijs bij Oost-Groenland en Spitsbergen. Qua observaties was het een erg rustige dag. Tijd om wat slaap in te halen en een paar lezingen te volgen over zee-ijs en ijsberen.

's Avonds passeerden we een richel die ons naar ondieper water bracht en interessant had moeten zijn voor walvissen en dolfijnen. Veel mensen stonden in de sneeuw op het dek op uitkijk. Een paar witsnuitdolfijnen brachten een kort bezoek, maar walvissen lieten het afweten.

We kregen wel nog een recap van de jagers, met grote jagers, middelste jagers en kleine jagers die langs het schip trokken.

© Filip T. J. J. J.

Dag 11

Poolepynten

Deze ochtend deden we een heel bijzondere landing op een strand met een groep mannelijke walrussen. Een fantastische gelegenheid om deze indrukwekkende dieren van dichtbij te zien, lui bij elkaar op een hoop.

Af en toe bewoog er eentje zijn hoofd zodat we die hele lange slag tanden uit die berg blubber zagen steken. Log en lomp op het strand, maar eenmaal in het water worden ze... euh... elegant is misschien overdreven... minder lomp dan.

In de branding waar we landden, foerageerde een paartje rosse franjepoten. Hoe mooi kan een steltloper zijn? Een paar roodkeelduikers zaten op de lagune en we hoorden ze roepen.

Een groep noordse sterns vloog luid roepend over, waarschijnlijk net terug uit Antarctica. Andere vogels in de buurt waren eiders, rotganzen en brandganzen. Aan de andere kant van de lagune graasden rendieren.

Imerbukto

In de namiddag deden we een zodiaccruise in deze fjord. De zee was vlak, maar aanvankelijk sneeuwde het. De sneeuw stopte al snel en we kregen heel mooie fotokansen van soorten als zwarte zeekoet, kleine jager en een koningseider die in een groep eiders zat.

Een eenzame walrus poseerde op het strand en één rendier graasde halverwege de helling. De omgeving was adembenemend, met nog veel sneeuw op de bergen.

Svalbard

Na de zodiaccruise zette het schip koers richting Isfjord, om morgenochtend in Longyearbyen aan te komen.

We waren net aan ons laatste gezamenlijke diner begonnen toen de *dingdong* van de intercom afging. "beloega's", zei ik... en ja hoor, het waren beloega's!

Iedereen stormde de eetzaal uit, schoot in warme kleren, greep camera en verrekijker en rende naar de buitendekken. Overal waar we keken, zagen we witte halve manen uit het water komen. We waren omringd. Meer dan honderd beloega's trokken de fjord binnen.

Mijn meest begeerde soort. Voor veel mensen dé meest begeerde soort. En ze kwamen dicht en dicht. Overal kleine spuiters. We zagen ze onder water zwemmen als groene geesten tot ze weer opdoken en we hun vierkante, melkwitte koppen zagen, gevolgd door hun ruggen zonder vin.

Dit was de apotheose van een ongelooflijke reis. De tranen sprongen in mijn ogen... ik gaf de koude wind de schuld. Wat een lucky bastards dat we waren... alweer!

© Filip T. Jolijn

Dag 12

Longyearbyen

Vanmorgen werden we wakker in Longyearbyen. Dit is het einde van het eerste deel van de reis. Veel mensen gaan naar huis, maar wij blijven met een kleine groep aan boord voor de 'IJsberenspecial', een tocht die ons via de westkant van Spitsbergen naar het noorden van de archipel zal brengen.

Er hangt een beetje een vreemde sfeer: afscheid nemen van al die fijne mensen met wie we 12 intense dagen hebben doorgebracht, maar tegelijk ook uitkijken naar de nieuwe avonturen.

We brachten de dag door wandelend door Longyearbyen, genietend van de lokale fauna, Chai lattes drinkend en deze vreemde havenstad ontdekkend. Overal zongen sneeuwgorzen. Deze prachtige vogel is de enige zangvogel op het eiland. paarse strandlopers waren aan het baltsen.

Een paartje roodkeelduikers was een nest aan het bouwen in een klein plasje. Het is ook speciaal om de kleine rietganzen terug te zien, die waarschijnlijk de winter in onze polders hebben doorgebracht. Het is nog vroeg in het seizoen en de vegetatie staat nog in wintermodus.

Rond vier uur moesten we terug in de haven zijn om opnieuw aan boord van de Plancius te gaan, nu met heel wat nieuwe internationale gasten. We deden de veiligheidsoefening... opnieuw, en weg waren we.

© Filiep T. Jolijn

Dag 13

Smeerenbergbreen

Vanmorgen wakker geworden na een nacht met bijna geen slaap. De hitte in de hut met vier personen was ondraaglijk ☹️. Een paar koppen koffie en dan vertrokken we voor een scheepscruise door deze prachtige fjord tot aan de gletsjer. De beste vogel die we zagen was een kleine mantelmeeuw.

Hamiltonbukta

In de namiddag deden we een zodiaccruise door deze fjord tot aan de gletsjer. Twee zodiacs zaten vol vogelaars, zodat we langer bij bepaalde soorten konden blijven hangen om meer foto's te maken.

We hadden geluk met heel dichtbij foeragerende zwarte zeekoeten en grote burgemeesters. Een grote jager broedde op de top van een rotsachtig eiland. De gletsjer was best magisch met dat intense ijsblauw.

We eindigden de cruise onder een heel steile rotswand vol broedende kortbekzeekoeten. Het was een spektakel om honderden vogels over onze hoofden te zien vliegen.

De hobbelige zodiacrit terug naar het schip was ook een belevenis. Als doorweekte kippen, maar met een grote glimlach op ons gezicht, gingen we weer aan boord.

Raudfjorden

Na het avondeten voeren we het schip heel langzaam de Raudfjorden in om zo dicht mogelijk bij het vast ijs te komen. Ik scande zorgvuldig de heuvels, hopend een poolvos te vinden.

Plots zag ik een geelachtig rendierachtig dier lopen als een beer. Zou het...? Ik kreeg Luc er snel op: "Natuurlijk is het dat!"

We waarschuwden de brug en de daaropvolgende uren konden we allemaal genieten van deze ijsbeer die zich over het ijs bewoog. In de sneeuw rollen, in het water springen voor een zwempartijtje. Hij was best ver weg, maar toch heel goed te volgen. Prachtig einde van de dag om bij weg te dromen.

© Filiep T. Jolijn

Dag 14

Mushamna

Deze ochtend maakten we een wandeling met sneeuwschoenen in Mushamna. Dit is een baai waar ooit een trapperhut werd gebouwd voor mensen die hier kwamen om ijsberen en poolvossen te schieten voor hun pelzen. Nu wordt deze hut gebruikt door de Noorse politie als een soort basecamp in de Arctische zomer.

We kozen voor de middellange wandeling, die toch nog behoorlijk pittig was. Onze conditie was na twee weken op een schip niet meer wat ze geweest was. We zagen sporen van rendieren, maar ook vrij verse sporen van een ijsbeer.

Het was magisch om in dit witte landschap rond te lopen met toch nog wat fauna om te observeren. paarse strandlopers, sneeuwgorzen en noordse sterns waren al aanwezig in dit barre decor dat nog volledig met sneeuw bedekt was.

Indrukwekkend hoe deze vogels in zulke omstandigheden kunnen overleven. Veel drieteenmeeuwen vlogen over en zagen er heel donker uit in deze bijzondere lichtomstandigheden.

Op het eind vloog er een groep eiders over met daartussen negen koningseiders. Fantastische afsluiter van de ochtend!

...of toch niet? Net toen iedereen terug op het schip was... "ijsbeer!!"

Een ijsbeer liep rond en zat te snuffelen precies op de plek waar we onze sneeuwschoentocht hadden gemaakt. Ik wed dat hij ons de hele ochtend in het oog hield en nu hoopte ergens een half sultana-koekje te vinden dat uit onze rugzak gevallen was. Cool!

Liefdefjord

In de namiddag deden we een zodiaccruise in de Liefdefjord ♥. We kregen fantastische fotomogelijkheden van heel dichtbij van de usual suspects zoals kortbekzeekoeten, zwarte zeekoeten en noordse sterns.

Als kers op de taart kregen we nog een dwergvinvis van dichtbij in de fjord.

Moffen Island

's Avonds voeren we langs Moffen Island. Op het eiland lag een grote groep walrussen. De sabinemeeuw zou hier moeten broeden, maar die zagen we niet. Wel massa's zeevogels zoals eiders, zwarte zeekoeten en rotganzen.

© Filip T.Jolijn

Dag 15

Alkefjellet

Vanmorgen zouden we een zodiaccruise doen voor de vogelkliffen van Alkefjellet. We zaten al in de zodiacs, klaar voor weer een nieuw avontuur, toen we werden teruggeroepen vanwege toenemende mist, sneeuw en wind.

Jammer, maar nu had ik tenminste tijd om wat aan mijn foto's te werken met een kop gemberthee en een mistig zicht op de kliffen in de verte.

Barentszee

De namiddaglanding bij Torrellnesset werd ook geannuleerd. Een landing was niet mogelijk door te veel drijfij. Het is een heel ruige plek met nauwelijks vegetatie. Men noemt het wel een Arctische woestijn. We zouden hier eigenlijk een wandeling maken.

Wahlenbergfjorden

Plan B was een scheepscruise in deze fjord langs het ijs. Uiteindelijk bleek dat een schot in de roos. De landschappen waren adembenemend en de steeds veranderende lichtomstandigheden maakten alles nog indrukwekkender.

Ook het wildlife stelde niet teleur: twee koningseiders vlogen voorbij, kleine jagers vielen een ivormeeuw lastig, een roodkeelduiker vloog over en we zagen vier ijsberen!

De laatste twee waren een moeder met een jong die een na-diner-siësta hielden naast het karkas van een zeehond. Op het karkas zaten een paar grote burgemeesters en een ivormeeuw die van de maaltijd meeprofitteerden. Het perfecte beeld om de dag mee af te sluiten.

© Filip T. Jolijn

Dag 16

Arctische Oceaan

Vandaag hebben we de hele dag in het zee-ijs doorgebracht, op zoek naar wildlife. Het landschap is surrealistisch. Het is alsof alle kleuren uitgegumd zijn, behalve wit, grijs en blauw. Je kunt er niet op uitgekeken raken.

Alleen de koude joeg ons af en toe naar binnen voor een hartverwarmende gemberthee, om daarna weer naar buiten te gaan op uitkijk. Verscheidene ivormeeuwen vlogen langs. Dit is fotografie van het volgende niveau... wit op wit 😊😊.

Voor de rest zagen we de usual suspects, met rond de middag vijf beloega's die met hun crèmekleurige ruggen het beperkte kleurenpalet doorbraken. Ze zaten vrij ver, maar we waren blij hen weer te zien.

We passeerden ook ons meest noordelijke punt van de reis, voorbij 81 graden noorderbreedte. We waren nog maar 900 km van de Noordpool.

Op het swingende Arctic-feestje 's avonds lieten we onze meest noordelijke dansmoves ooit zien! 🕺🕺

© Filip T. Jolijn

Dag 17

Arctische Oceaan

Vanmorgen werden we wakker in het meest surrealistische ijslandschap ooit. Het leek wel een schuimbad van wit, blauw en grijs ijs, met deining die door de wind werd veroorzaakt en die massa ijs op en neer liet golven.

Heel moeilijk te beschrijven. Het leek een beetje op wat er overblijft op het einde van je caipirinha, met drijvende marshmallows ertussen. Ik kon er niet van wegstijgen.

Qua wildlife was er niet zo veel te beleven. Enkele noordse stormvogels en drieteenmeeuwen waren aan het foerageren in deze barre omgeving. Maar het landschap maakte alles goed!

Net voor we vertrokken, kwam er nog een ijsbeer afscheid nemen. Indrukwekkend hoe dit dier kan leven in deze eindeloze leegte. Geen boom, geen rots, geen gezellig hol om thuis te noemen. Hoe vind je hier een partner? Hoe vind je een sappige zeehond?

Groenlandzee

De avond brachten we door in een zone waar de oceaan de continentale plaat ontmoet. Een zone met veel voedsel, die dus interessant zou moeten zijn voor walvissen.

We zagen slechts een paar verre witsnuitdolfijnen en de blow van een gewone vinvis.

We kregen wel fantastische fotokansen van (alweer) noordse stormvogels en vier grote burgemeesters die het schip volgden, drieteenmeeuwen en kleine alken.

© Filip T. J. J. J.

Dag 18

Poolepynten

Vanmorgen zijn we opnieuw geland bij Poolepynten. Het was leuk om de walrussen nog eens van dichtbij te zien. Ze waren ook een stuk actiever dan de vorige keer.

Amper zeven dagen later en je merkt dat de lente in sneltempo op gang komt. Nu bloeide *Saxifraga cespitosa* al. Benieuwd hoe Longyearbyen er morgen zal uitzien.

Alkhornet

De laatste landing, en tegelijk pas de tweede landing van de hele trip, was behoorlijk overweldigend. We maakten een wandeling aan de voet van een zeer steile vogelklif.

Door de guano van de vogels kon hier toendra ontstaan op de nutriëntenrijke bodem. Het was zo heerlijk om eindelijk weer wat verschillende tinten groen en bruin te zien.

De kliffen zaten vol drieteenmeeuwen en kortbekzeekoeten en op de toendra zongen overal sneeuwgorzen. Hier en daar zagen we paartjes kleine rietganzen en brandganzen.

En dan eindelijk: de meest schattige poolvos ooit. Zijn vacht was een bonte mix tussen winter- en zomerkleed en hij kwam nieuwsgierig kijken wat wij daar stonden te doen. Verderop graasden nog wat rendieren.

Paarse bloemen van de paarse saxifraga kleurden het miniatuurmoslandschap. Perfecte laatste stop van deze geweldige reis!

© Filiep T. Jolijn

Dag 19

Longyearbyen

Gisteren ontdekte ik dat Yves Adams in Longyearbyen was om 's avonds met een van zijn reizen met Vega Expeditions te vertrekken. We hadden elkaar al jaren niet meer gezien en het was fantastisch om elkaar 's morgens in Longyearbyen terug te zien.

De sneeuwhoenders waren ook enthousiast: een prachtige witte man vloog bij aankomst tussen ons in. We hebben samen vogels gekeken en geluncht. Het was zo fijn om weer eens bij te praten over elkaars leven.

Longyearbyen stelde opnieuw niet teleur, met mooie waarnemingen van een vrouwtje sneeuwhoen in zomerkleed, een sabinemeeuw, twee grauwe franjepoten, een rosse franjepoot, een zwarte zee-eend, kleine jagers en nog heel veel andere lokale specialiteiten.

's Avonds zagen we de Plancius Isfjorden verlaten voor een nieuw Arctisch avontuur.

© Filiep T. Jolijn

Dag 20

Bjarnedalen

Voor vandaag hadden we een wandeling in Bjarnedalen gepland, met een gids met een geweer (verplicht vanwege de ijsberen). Het was een fantastische laatste dag, met een aantal heel mooie soorten die nog even dichtbij kwamen voor onze laatste foto's van de reis.

Een poolvos kwam van de heuvel naar beneden om ons te bekijken. Op diezelfde helling broedden heel wat kleine alken en de lucht was gevuld met hun lachende geluid.

In de vallei van Bjarnedalen graasden rendieren, we vonden het nest van een kleine jager, sneeuwhoenders poseerden uitgebreid voor de foto en hier en daar zagen we de eerste bloemen open gaan.

Deze perfecte dag sloten we af in de Svalbar met fish and chips en een 'lokale' IPA.

© Filip T. Jolijn

Dag 21

Svalbard – Longyearbyen

Vliegtuig naar huis!

Gent

Terug thuis!

© Filip T. Jolijn

